

سرطان ریه درمان پذیر شد

به نظر می‌رسد که دارویی که از پنهان شدن تومورها از سیستم ایمنی جلوگیری می‌کند، به طور قابل توجهی درصد زنده ماندن افراد مبتلا به یکی از انواع سرطان ریه را افزایش می‌دهد.

به نظر می‌رسد که دارویی که از پنهان شدن تومورها از سیستم ایمنی جلوگیری می‌کند، به طور قابل توجهی درصد زنده ماندن افراد مبتلا به یکی از انواع سرطان ریه را افزایش می‌دهد.

یکی دیگر از سنگ‌های سرطان فتح شد. به نظر می‌رسد دارویی که از پنهان شدن تومورها از سیستم ایمنی جلوگیری می‌کند، به طور قابل توجهی درصد زنده ماندن افراد مبتلا به یکی از انواع سرطان ریه را افزایش می‌دهد. در حالی که تا پیش از این کمتر کسی از این نوع سرطان جان سالم به در می‌برد (جز اینکه تومور قبل از پخش شدن با عمل جراحی برداشته می‌شد) به نظر می‌رسد تومورهای برخی از افراد مبتلا به سرطان که از این دارو استفاده کرده‌اند، به طور کامل ناپدید شده است.

به گزارش نیوساینستیس، سرطان ریه یکی از مرگبارترین انواع سرطان است و در سراسر جهان روزانه چهار هزار نفر بر اثر این بیماری جان خود را از دست می‌دهند. تنها 15 درصد از آنهایی که این سرطان در آنها تشخیص داده شده است، بیش از 5 سال زنده می‌مانند، که در مقایسه با آمار 89 درصدی مبتلایان به سرطان پستان، رقمی بسیار ناچیز است.

بسیاری از سرطان‌های معمولی سیستم ایمنی بدن را از کار می‌اندازند و به این ترتیب مانع از آشکار شدن خود می‌شوند. این روش می‌تواند به جای هدف‌گیری تومورها با تخریب آنها از طریق تابش و شیمی درمانی، راه‌هایی برای دوباره فعال کردن سیستم ایمنی پیدا کند تا بدن سلول‌های سرطانی را خودش تخریب کند و این بیماری را درمان کند.

داروی طراحی شده برای انجام این کار نیولوماب نام دارد و روی 129 نفر که به درمان‌های دیگر پاسخ نداده بودند، آزمایش شد. این گروه مبتلا به سرطان سلول‌های بزرگ ریه بودند (که به آن NSCLC گفته می‌شود) که معمول‌ترین شکل بیماری است و تقریباً 85 درصد از کل موارد ابتلا را به خود اختصاص می‌دهد. شرکت کنندگان در یک بازه حداث 96 ماهه، 1، 3 یا 10 میلی‌گرم از نیولوماب را به ازای هر کیلوگرم از وزن بدن به طور روزانه دریافت کردند.

بیداری سیستم ایمنی

یکی از شیوه‌های پنهان شدن سلول‌های سرطانی از سیستم ایمنی بدن، به وسیله برهمکنش با مولکولی روی سطح سلول‌های سفید است که PD-1 نامیده می‌شود. نیولوماب جلوی PD-1 را می‌گیرد، در نتیجه سلول‌های تومور نمی‌توانند با آن برهمکنش داشته باشند. این امر دوباره سیستم ایمنی را بیدار می‌کند و به آن امکان می‌دهد که به سلول‌های سرطانی حمله کند.

نرخ نجات متوسط 2 ساله بیمارانی که از نیولوماب استفاده می‌کنند، دو برابر بیمارانی است که با روش‌های معمول دیگر درمان می‌شوند. مایکل جیوردانو رئیس بخش توسعه انکولوژی در بریستول-مایرز اسکویب (که شرکت تولید کننده این دارو است) می‌گوید: «ما دریافتیم که از هر چهار بیمار، یکی از آنها دست کم دو سال زنده می‌ماند، که در مقایسه با رقم یکی از هر 10 نفر در روش‌های شیمی درمانی معمولی، عدد قابل ملاحظه‌ای است».

نتایج این تحقیق در آستانه کنگره سالیانه انجمن آنکولوژی بالینی آمریکا، که قرار است در دهه اول خرداد در شیکاگو برگزار شود، منتشر شد. یک آزمایش بزرگ‌تر با شرکت 500 داوطلب در حال برنامه‌ریزی است.

آزمایش مستقل دیگری با شرکت 20 نفر داوطلب به این منظور انجام گرفت که مشخص شود چرا برخی از افراد به نیولوماب بهتر از افراد دیگر پاسخ می‌دهند. افرادی که مولکولی به نام PD-L1 در تومورهایشان داشتند به میزان قابل توجهی پاسخ بهتری نسبت به بقیه بیماران نشان می‌دادند. جیوردانو می‌گوید: «این یافته بسیار مهمی است زیرا اگر بیماران PD-L1 را داشته باشند، احتمال پاسخ به درمان به طور قابل ملاحظه‌ای بالا می‌رود».

ملانوما

سال گذشته گزارش شده بود که نیولوماب اثر قابل توجهی در بهبود چشمگیر افراد مبتلا به ملانوم بدخیم، نشان می‌دهد. سه سال پیش، 107 بیمار که به هیچ درمان دیگری پاسخ نداده بودند، به عنوان آخرین راه حل با نیولوماب درمان شدند. 48 درصد آنها بیش از 2 سال زنده ماندند و 41 درصد هم هنوز بعد از سه سال زنده‌اند. جیوردانو می‌گوید: «ما از صفر درصدی که بیشتر از سه سال زنده می‌مانند به 40 درصد رسیدیم. این سند بسیار روشنی است از ارزش درمان‌های مبتنی بر سیستم ایمنی».

ترکیب نیولوماب با داروی دیگری به نام ایپیلیوموماب (که آن هم سیستم ایمنی را درگیر می‌کند) در بریستول مایر اسکویب تولید شده است که به خوبی روی سرطان کلیه که به اندام‌های دیگر هم سرایت کرده، اثر می‌گذارد.

نیولوماب تنها داروی نیست که برای سرطان ریه آزمایش شده است. شرکت دارویی مرک نتایج جدید آزمایش‌هایی از دارویی با کد MK-347 را ارائه خواهد نمود، و شرکت روزه هم داده‌های آزمایشی را در مورد چگونگی عملکرد یک عامل دیگر درمان‌گر سیستم ایمنی به نام MPDL3280A را در افرادی که مبتلا به سرطان مثانه هستند، منتشر خواهد کرد.

مگی کالاکان از مرکز سرطان شناسی یادبود سولان کترینگ نیویورک، که در این تحقیق نقشی نداشته می‌گوید: «نتایج حاصله از

این تحقیقات مدرک دیگری را برای اثبات اینکه که درمان از طریق سیستم ایمنی نقش مهم و روزافزونی در انتخاب‌های درمانی سرطان دارد، عرضه خواهد کرد.»

پیتر جانسون، رئیس بخش بالینی مرکز تحقیقات سرطان انگلستان می‌گوید: «این نتایج به شواهد رو به گسترشی افزوده خواهند شد که بیان می‌دارند باز کردن قفل‌های سیستم ایمنی بدن، اثر شگرفی بر سرطان دارد». او اشاره می‌کند که سلول‌های سرطانی می‌توانند رشد کنند و داروهایی که جهش‌های خاصی را هدف گرفته‌اند شکست دهند، ولی سیستم ایمنی می‌تواند رشد کند و همگام با سرطان پیش برود. او می‌گوید: «اگر سیستم ایمنی بدن‌تان درست کار کند، می‌تواند همه جا دنبال تومور بگردد و آن را پیدا کند».